

NF1. RA1. A2 LLENGUATGE I COMUNICACIÓ. DETECCIÓ DE NECESSITATS.

A2: LLENGUATGE I COMUNICACIÓ

OBJECTIUS

1. Conèixer els diferents conceptes relacionats amb les bases del llenguatge.
2. Identificar diferents teories i autors en relació a l'adquisició del llenguatge.
3. Identificar el procés de comunicació i els seus elements.
4. Capacitats clau: treball en equip.

DESENVOLUPAMENT:

1. Per parelles realitzareu els exercicis següents d'aquest document.
2. Conclusions i consideracions per la intervenció del TIS.
3. Activitat a entregar i guardar al port foli.

RA1: Detecta les necessitats comunicatives de la persona usuària, relacionant-les amb els sistemes alternatius i augmentatius de comunicació.

CA:

- 1.1 Identifica les necessitats comunicatives de la persona usuària.
- 1.2 Identifica els recursos que afavoreixen el procés de comunicació.
- 1.3 Valora la influència de la comunicació en el desenvolupament diari de les persones.
- 1.4 Descriu els aspectes que determinen l'elecció d'un o altre sistema de comunicació en funció de les característiques motores, cognitives i actitudinals de la persona usuària.

Durada:3h

Data entrega: Setmana 4

EL LLENGUATGE

1. Ompliu la graella amb els conceptes “llenguatge”, “funció comunicativa”, “modalitat lingüística oral”, “modalitat lingüística escrita”, “modalitat lingüística signada”, “funció simbòlica” i “funció cognitiva”:

CONCEPTE	DEFINICIÓ/DESCRIPCIÓ
	Els signes es representen gràficament (escriptura) sobre alguna superfície (exemples: pergamí, paper, pedra o metall).
	Funció del llenguatge en la que es transmet informació. Segons el canal d’expressió i de recepció que es faci servir, hi ha tres modalitats lingüístiques
	És la capacitat de comunicar-se mitjançant un codi de signes de significat interpretable per ambdues parts i dotat de regles que en governen la formació, la combinació i l’ús.
	El signe s’executa amb posicions i moviments de diferents parts del cos en l’espai (exemple: llengües de signes).
	Funció del llenguatge en què els significants (signes) representen uns elements (significats) que poden estar presents o no: objectes, situacions, sentiments, idees, etc. La vinculació entre el significat i el significat es fa al cervell, cal un nivell mínim d’abstracció mental.
	Els signes (FONEMES i PARAULES) estan constituïts per sons que es produeixen mitjançant la posició i els moviments dels òrgans de fonació, com ara els pulmons i la llengua. És el cas la majoria de llengües.
	Funció del llenguatge que permet categoritzar i entendre el món i estructurar el pensament. El desenvolupament del llenguatge i l’evolució del pensament està íntimament relacionat (del primer en depèn la segona).

2. Ompliu la graella sobre la fisiologia del llenguatge amb els conceptes “àrees cerebrals del llenguatge”, “àrea de Broca o de codificació”, “àrea de Wernicke o de descodificació”, “aparell bucofonador”, “òrgans respiratoris”, “òrgans fonadors”, “òrgans articuladoris”, “sistema auditiu”, “orella/oïda externa”, “orella/oïda mitjana” i “orella/oïda interna”:

CONCEPTE	DEFINICIÓ/DESCRIPCIÓ
	Es compon del laberint o conductes semicirculars i de la còclea o cargol. A la còclea es troben els receptors especialitzats de l'òrgan de Corti, que s'encarreguen de convertir les vibracions en impulsos nerviosos.
	També s'anomena àrea de recepció auditiva primària. S'ocupa de descodificar els missatges captats pels sentits i comprendre'n el significat.
	Òrgans que generen el flux d'aire necessari per originar el so: pulmons, diafragma, bronquis i tràquea.
	Àrea cerebral que s'encarrega de produir el llenguatge: codificar els missatges i, mitjançant impulsos nerviosos, estimular i coordinar els òrgans que s'utilitzaran en l'emissió.
	Òrgans que modifiquen el so generat en la laringe i li proporcionen característiques de la parla: l'úvula, el paladar (dur i tou o vel del paladar), els alvèols, les dents, els llavis i la llengua.
	Aparell responsable de transformar en so articulat els missatges que rep del cervell en forma d'impulsos nerviosos.
	Està formada pel pavelló auricular i el conducte auditiu que porta al timpà. Aquesta secció capta el so i el condueix fins a l'orella mitjana.
	Àrees del cervell que s'ocupen de funcions específiques. Les més complexes es processen en diverses zones de l'escorça cerebral, on s'han arribat a identificar mig centenar de regions amb funcions diferents (àrees de Brodmann).
	Òrgans que produeixen el so i el fan audible.
	En aquesta secció se situen el timpà, els ossets (martell, enclusa i estrep) i la trompa d'Eustaqui. El so fa vibrar la membrana del timpà i, a continuació, transmet aquestes vibracions a l'orella interna.

	Subdivisió del sistema nerviós sensorial que permet la percepció dels sons. És la via principal a través de la qual es desenvolupen el llenguatge i la parla.
--	---

3. Elaboreu una taula cronològica, esquema, mapa d'un nen o d'una nena, des del naixement fins als dotze anys, marcant els moments més significatius pel que fa a l'adquisició del llenguatge i la seva manifestació.
4. Fes una recerca sobre les diferents teories relacionades amb el llenguatge de : Jean Piaget, Vigotsky i Noam Chomsky.
5. Explica quins efectes i quines diferències poden tenir en quant al llenguatge, una lesió a l'àrea de Broca i una lesió a l'àrea de Wernicke.
6. Fes una recerca, aporta imatges i explica com funciona el Sistema Nerviós (tant central com perifèric) i raona la relació amb el llenguatge i també què pot suposar alguna lesió en algun d'aquests sistemes (posa un exemple de cada).